

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: Pe an... Pe 6 luni... Pe 3 luni... IN STRAINATATE: Pe an... INSEKTUET SI RECLAME: Linia de 30 litere...

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUERU.

Biourul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia”.

ANUNCIURI

Se primesc în străinătate: La D-nii Hae... A. Opyelik in Vienna... Anunciole nepublicate se vor arde.

Cursul de Bucuresti, 28 Iulie. Oblig. Rurale... Domeniale... Credit financiar rural...

Cursul de Viena, 9 August. Metalice... Naționale... Reata in aur...

Cursul de Berlin, 9 August. Acțion. Oăilor ferate române... Obligățiunile române... Prioritățile C. fer. rom.

PLECAREA TRENURILOR. Bucuresti-Sucova, Sucova-Bucuresti, Bucuresti-Giurgiu, Giurgiu-Bucuresti, Bucuresti-Verclorova, Verclorova-Bucuresti, Bucuresti-Barboși, Barboși-Bucuresti, Bucuresti-Galați, Galați-Bucuresti.

SCIRI TELEGRAFICE

FOILE STRAINE.

Londra, 6 August. Oficial Reuter, comunică știrea, că guvernul a ordonat să se transporte numai decât 500 tone de bombe la Gallipoli.

Orșova, 6 August. O parte a garnisoanelor din Varna a plecat sub comanda unui general egiptian spre a da ajutor prietenului Hasan, iar altă parte a plecat la Rasgrad.

Petersburg, 6 August. Se comunică oficial din Tșagrimala de la 3 August: Detașurile asupra lăptei de la Plevna lipsesc. Trupele noastre au rămas în pozițiunile, pe care le aveau...

Luiski, Baroul... e mort, comandantul de regiment Sarantsoff este ușor rănit. Aripa stângă a ocupat două pozițiuni fortificate, dar spre seară le-a părăsit.

Belgrad, 6 August. Eri seară s'a închis sesinnea Sceptatinel s'a închis. Principele Milan, ministrul Gruici și generalul Protici s'au întors eri seară aici.

St. Petersburg, 5 August. Știrea despre plecarea gardei imperiale e inexactă. Se mobilizează însă, afară de miliții, armătoarele trupe.

Craiova, 6 August. Eri s'au plecat din guvernamental Varșoviei și din acela al Lublimesi transportori de trupe atât în Caucaș, cât și în România.

Tși, 4 August. Armata românească, ce a luat eri ofensiva, este compusă din diviziunile No. 4, 38, 39, 40 și 41, din diviziunea 4 de grenadieri și 3 diviziuni de cavalerie.

Tși, 5 August. Rașii s'au ocupat cu puține pierderi Ani pe termenul rului Arputșai, Magașberi și Digor. Aripa dreaptă a turcilor s'a retras spre Kara.

Ultime scrieri pe pagina III-a

BUCUREȘTI

REVOLUȚIUNEA IN ROMANIA

SCOPUL și MULOACELE EI.

Conservatorii sunt pacienți, și-a zis șefii revoluțiunii, ei sunt ornament politici și cugetă că nu s'au prezentat...

A retrage Tronul iubirea a clasei inteligente și avută, nu era destul; trebuia încă lovit prestigiul acestei coroane — într'un mod încă mai grav.

Insă când insulta vine de așa de jos, când mai cu seamă prin trivialitatea expresiunilor, prin esagerarea urei, prin neveracitatea imputățiunilor, și-a pierdut ori-ce fel de putere, putem să zicem că ia mai mult înaltă de cât coboară pe acel la care se adresează.

Arta de a inspira adevărat infernală a d-lor Rosetti-Brătianu a fost să pue pe Domnitor să le contrasemneze cu propria-i semnă-

tură, dând autorilor lor principal d. Orașanu, medalia bene merenti. Să nu zică că d. Orașanu n'a fost decorat pentru însuși aceste insulte.

Asemenea acte provoacă fâțis la delictul respătit. Ele demoralizează cu desăvârșire această nenorocită națiune care nu simte trebuința de a fi împinsă pe asenenea cale.

A voi să ridice tronul iubirea oamenilor de inimă, a încerca să lovească coroana țerei în legitimul său prestigiu, a se sili să ațâțe contra regimul actual ura și disprețul prin actele lor ca ministri, cum făceau prin scrisorile lor ca publicisti, iată sistemul urmat de d-nii Brătianu-Rosetti.

Insă un lucru mai putea, poate se apere tronul, aceasta este forța materială, armata; înființarea gardei naționale este făcută cu scop de a da revoluțiunii o armată când va voi să dea ultimul brânciu tronului săpat de dâșșii.

Această instituțiune ridicolă, când nu e periculoasă, periculoasă când nu e ridicolă este sau era sistemul visat de revoluționarul francez ca organizare a armatei. Zicem că era căci după rebelul franco-prusian și după acel teribil rebel civil numit comuna Parisului, chiar republicanii cei mai sinceri ca generalul Chansy, cel mai ambițios dar inteligent ca d. Gambetta, votară supresiunea gardei naționale, a acelei garde naționale care, cu câte-va excepțiuni, se bătău așa de reu contra armatei prusiane și așa de bine contra armatei franceze.

Dar d. C. A. Rosetti nu se lasă a fi convins așa de lesne chiar de șefii demagogiei internaționale, și defectele ce ori-ce om cu simț găsește în instituțiunea gardei naționale, erau pentru d-lui atâtea calități.

Instituțiunea gardei naționale fusese introdusă, ș'apoi la 1866 îndată după revoluțiunea de la 11 februarie și înainte chiar de votarea Constituțiunii.

Slabă barieră dar totuși barieră. Această lege introducea principiul disciplinei militare...

Această alegere, fie zis în treacăt este de cât o parodie ca toate alegerile roșii. Ea în fapt este numirea de către d. C. A. Rosetti a tuturor oficerilor a acestor adevărate armate.

Guvernul conservator ajuns la putere nu avu nici un motiv de a desființa garda națională din momentul ce se votase legea prin care toată națiunea până la o etate oarecare, este sub arme.

Nimenia mai mult de cât Domnitorul nu putea să pretinză această schimbare, care punea în mâinile autorității regulate și în ale sale ca șef al oștirii după Constituțiune, ori ce forță armată din țară.

Insă d'abia la guvern, și d-nii Rosetti-Brătianu desființară aceste înțelepte măsuri.

Am ramas cel puțin cu legea din 1866? Nu! cu o lege mult mai revoluționară. Căci d-lor avură grije a suprima din legea din 1866, dispozițiunea conservatoare a unui cens, a unei proprietăți!

D-nii Brătianu-Rosetti, numit fără a se îngriji câtuși de puțin de lege, șefii de legiune, persoane civile care n'au esersat alte comandamente de cât acelea din bandele d-lor electorale.

Ceva mai mult, d. C. A. Rosetti nu se ascunde că idealul său este de a aplica acest sistem totalității armatei române. Noi care am văzut atâtea, nu ne vom mira de a vedea și aceasta, de a vedea ofițeri să îmbrățișe în serviciul țerei, să însemnați prin curagiul lor după ce își vor fi vârsat sângele pe câmpurile de bătăe să fie siliți să salute pe uliță sau să fie puși sub ordinele așezilor națiunii armate, acelei d'antăiu case de prăvălie, celui d'antăiu avocatului sau scriitor care vor fi servit pe d. Rosetti în numeroasele sale...

Caci dacă în asemenea împrejurări sub ochii șefilor armatei celor mai disciplinate din Europa, în ajunul unor lupte serioase, ei cuteasă a crea această parodie de armată, ce se cheamă garda națională, ce se va întâmpla mai târziu când revoluționarul stăpân pe toate, nu vor avea spre a-i jigni în operațiunile lor, nici această umbră de respect ce mai sunt siliți să păstreze pentru prezența străinilor care astăzi îi privesc!

Așa dar, ridicând tronul ori ce sprijin moral și material, ei pregătesc resturnarea lui pentru care trebuie să mărturisim nu sunt pentru moment grăbiți. Căci este greu de a închipui, că sub republica cea mai desăvârșită mai rămâne ceva nelămurit de dâșșii de care să se servească atunci.

Dar Domnitorul este Constituțional! El trebuie să pue la o parte ori ce idei, ori ce simțimente personale pentru a urma un pretins curent național, și a se conforma unei înclinate opinii publice.

Eată respunsul tot d'aua făcut la întrebările și la mirarea tuturor, români și străini, eată explicațiunea care vrea să esplice atâtea lucruri neesplicabile.

Acest argument în sine este serios. Insă nu toate consecințele care sunt trase dintr'ensul pot fi aprobate căci altminterea am ajunge lesne la absurd. Și se știe că demonstrațiunea prin absurdum, este cea mai tare. În timpurile normale și după mersul regulat al lucrurilor Domnitorul însă are, după chiar Constituțiune, o influență personală legitimă din cele mai mari, prin doă prerogative unde face act de inițiativă curat personală. Adică, alegerea mi-

niștrilor și printr'însă a tot personalului guvernamental; al doilea, dreptul său de a hotărî conflictele ce se pot întempla între puterea executivă și între una din puterile legiuitoare sau între puterea judiciară și celelalte, când aceasta ar avea la noi o individualitate separată. Mai departe, nimeni nu contestă că chiar când ar fi perfect acord între puterea executivă și cea legiuitoare, Domnitorul are datoria a pune urechia și a asculta glasul public, căci se poate foarte bine întâmpla ca acest acord interesant să nu mai fie semnul adevăratei stări a spiritelor și ca guvernul cu pretinsa reprezentativitate, să nu mai reprezinte decât interesele unei clase restrânse a țării. Aceasta se întâmplă mai cu seamă când un minister și o Cameră sînt sosite în numele unui program, schimbă, odată stăpâne pe situațiune, programul politic cu care au înțeles pe națiune și au mințit pe alegătorii lor. Ast-fel au procedat adese ori cei mai mari Domni constituționali. După teoria dar cea mai strict constituțională, după scriitorii cei mai pedanți în această materie, Domnul constituțional exercitează încă cea mai însemnată și legitimă influență asupra direcțiunii politice a unui Stat liber.

Dacă însă trecem de la teoria pedantească la practica românească, dacă cugetăm mai cu seama ce de testabilă lege electorală avem, dacă aducem aminte că țara a urmat tot-d'ana cu docilitate impulsionea de sus, dacă după o experiență de zece ani chiar copiii din școală zic astăzi: *Așa guvern, așa adunare. Tel maître, tel...* (să nu sfărșim), atunci cu cât mai mare trebuie să fie grija, preocuparea Domnitorului când, cunoscând și cauzele și rezultatele, încredințează puterea cutărui sau cutărui partid, cutărui sau cutărui om? Căci Domnitorul trebuie să știe după zece ani, ca ori care din noi, că dănd cutărui om puterea și mai cu seamă unui soi de oameni, le dă tot, și că nici una din inchipuitele libertăți ale țării nu este destul de tare așezată pe legi săi înrădăcinată în moravuri pentru a împede pe un Rosetti, un Brătianu sau un Cogălniceanu de a face ce voesc, sau cel puțin pentru a-l modera. — Acel frâu care este dovedit că nu este în instituțiune, nu este în moravuri, unde se va găsi? Punem întrebarea fără să dăm răspuns.

Sunt Domnitori foarte constituționali, cari nu s'au închinat nici înaintea unor reprezentanți adevărați libere, trâmuse de Națiune, când acele reprezentanți au călcat legea, au in-

sultat dreptatea, sau au amenințat interesele naționale.

Însă cum vom înțelege un sistem care se pleacă înaintea unei forțe creată de el însuși care permite unei puteri despotice să arate drepturile cele mai sacre? Nu seamănă cu copiii care se tem de fantasmile pe care însăși imaginațiunea lor le a dat fiind?

Dar să fim încă mai largi în apretierile noastre. Să desbrăcăm pe șeful Statului de ori-ce acțiune, și prin urmare de ori ce răspundere chiar morală. Să zicem că a tras la sorț șapte oameni, că le-a dat a tot puterea, dreptul de a face ori ce în sfera administrativă, judiciară, politică, și ca indiferent pentru bine ca și rău, se închide în cetatea abnegațiunii sale constituționale.

Aceasta nu este oare idealul celor mai îndrăzneți utopiști constituționali? Totul este o margine la care, șeful de Stat cel mai nepăsător se va opri. Această margine este când chiar Constituțiunea se va cîlca de miniștrii sau de Corpurile Legiuitoare, sau de amândoi împreună.

Căci a fi constituțional până în punctul de a lăsa să se calce însuși Constituțiunea, este o curală derisivă, un joc de curinte nedemn de un guvern serios.

Asemenea constituționalism, vom adăuga, nu mai este de cât o mască comodă care ascunde un despotism fățarnic ce se crede nerespuzător, care ride de lege, desprețuiesc dreptatea, și care în locul generosității și mărinimiei care nu lipsește adese ori absolutismului fățarnic, pune nu șcim ce ipocrită tiranie jefind în umbră victimele sale.

Acest regim este al revoluțiunii, al convențiunii, al comunei, nu zicem al republicii, căci sunt republice onomabile basate pe respectul tutulor drepturilor; în ori ce caz nu este, nu poate fi sistemul unei Domnii Constituționale.

Această tiranie fățarnică am simțit-o de câte ori mâna d-nilor Rosetti-Brătianu a apăsât pe această țară. Sistemul lor de guvern a căruia anarhie și desordine o simt mai bine de cât toți, căci tot-d'ana s'au rezemat pe toate aruncăturile sociale, ei au voit să-l ascundă prin aventuri esteriore a căror glorie înșelătoare să ia vîzul națiunii și să-l dispense mai cu seamă de a da socoteli bănești.

Această aventură pe care au căutat-o în 1868, au găsit-o în 1877. În momentul în care se scriu aceste linii, bubuitul tunului întoarce de sigur de la ele și de la ori-care

serieri de asemenea natură, atențiunea neliniștită a țării. — Ponte în acest moment legiunile românești ridică sub mersul lor, praful câmpilor inimice, poate lupta a început, poate curge un sânge generos.

Însă când se va risipi praful câmpiei și pulberea gloriei, când vom număra sumele cheltuite, când vom socoti și o cheltuială mai costisitoare inimii țerei, sângele român vărsat cu prisosință, când mumele, femeile vor îmbrăca doliul, atunci va fi timpul să ne punem întreabarea: Această scumpă țară păstrată prin atâtea restriște de strămoșii noștri, astăzi sfințită prin sângele fiilor, după ce a fost liberată prin înțelepciunea părinților, pentru ce s'a supus la atâtea lupte, la atâtea jertfe? Pentru ce să vie la rândul său, să intre în rândul națiunilor pacifice, oneste, folositoare ale Europei, sau să devie câmpul experiențelor politice a D-lor Brătianu-Rosetti și să verse prin rebele civile mai mult sânge de cât a costat liberarea ei? La aceasta se gîndească Românii. Să scoată țara lor de sub jugul îmbătrînit al Turciei, dar să n'o bage în lanțurile rușinoase și poate mai teribile ale revoluțiunii cosmopolite.

RECHIZIȚIILE DOMNULUI BRATIANU

Sub acest titlu începem astăzi a desvelii excesele, abuzurile, persecuțiunile ce agenții d-lui Brătianu nu încetază a exercita asupra proprietarilor, arendașilor și mai ales asupra bieților țărani, pentru care d. C. A. Rosetti vîrșea acum un an lacrimi de crocodil în toate circurile și cafenile Bucureștilor.

D. Brătianu și agenții d-sale nu se mulțumesc a persecuta și a sărăci pe toți căți mai au ceva în țară asta, nu, d-lor s'au năpustit cu o furie sălbatică asupra nefericitorilor săteni. — D. Brătianu-Rosetti aș o sfîntă oroare de tot ce are ceva — căci averea cât de mică face pe om „Conservator“, radicalii și revoluționarii n'au nimic.

Idealul d-lui Rosetti-Brătianu este oare a vedea pe toți românii gazetari ca d-nii Costinescu, Fundescu, Orășanu etc., sau împărțitorii de gazete ca acei nenorociți copii care vermesc, farnică pe toate stratele capitalei? Dacă acesta este scopul d-lor, — răbdare — încă căți-va ani de guvern radical și idealul d-lor va deveni o tristă realitate.

Nu'și poate cine-va închipui toate grozăviile, abuzurile ce se fac zilnic sub pretextul „rechizițiilor“, și aceasta în întreaga țară.

Sunt sate mai ales în Oltenia, în care nu mai găsești un ban, nu mai găsești o

vacă. — Sărmanii săteni sunt rechiziționați cu carele lor și duși peste Dunăre până sub Balcan și când se întorc acasă pe jos, cu pielea vitelor în spinare găseac, că în lipra lor, zapcîul le-a luat și vaca și oia și chiar passerile din bălătură.

Nu este destul toate sacrificiile ce'și impune țara? Nu este destul că frații, copiii, prietenii noștri sunt în ajun a'și vîrși sângele lor? Nu este destul impositele îngrozitoare ce plătim și care de la venirea radicalilor la putere, s'au îndoit? Nu este destul vexațiunile de toată zioa, de tot minutul ce suntem siliți a suferi de la bandele funcționarilor bași-buzuci ale d-lui Rosetti-Brătianu?

Mai trebuia să vie și „rechizițiile“, cu tot alaiul lor de abuzuri, de persecuțiuni, de șicane ca să încoroane opera d-lor Rosetti-Brătianu.

Iar d. Brătianu se plimbă la Sîgheș, la Nicoloi, încearăză pentru liberarea popoarelor creștine din Tarcia, și lașă ca în țara sa, să se petreacă lucruri mai îngrozitoare ca peste Dunăre.

Dar destul, să începem a arăta fapte pozitive „Județul Argeș“. — În acest județ furia radicalilor este fără margine ei nu pot nita că în acest județ, cuibul d-lui Brătianu, se mai găseac conservatorii și căntîi cu ori ce chip a'și desființa — rechizițiile se oferea.

Cea mai bună ocazie spre a'și exercita meschinele lor răbunări, și dar au luat și abuzat. Iacă ce ne scrie un onor. proprietar din Pitești.

„Căi de lux ai amicilor d-lui prefect s'au apărut de rechiziții asemenea și căi tutulor ovreilor mari și mici de la care nu s'au luat nici un cal. Toți prietenii regimului se plimbă în trăsuri pe strade rîzînd ast-fel de bieții proprietarii cărora le au luat nu doi cai din patru, ci patru cai din patru. Așa, d-lui G. ... P. ... i'au luat mai întîi doi cai din patru și peste puțin zile i'au luat și cei alți doi cai ce'i mai rămăsese.

„Dacă nenorociții țărani care au avut câte-o vacă pentru hrana copiilor, le-au luat-o cu forța și fără nici o formalitate. Țăranii care vin în oraș cu câte-o puțnică cu brînză, sunt urmăriți prin toate barierele de jandarmii poliției și îndată ce îi prind le iau brînză fără nici o formă, o duc la poliție, nude jandarmii o golesc de jumătate și restul se aruncă, de vreme ce se strică până să le pornească — asemenea scene se petrec zilnic în Pitești. Iacă încă un caz și mai sălbatic: Doi țărani din comuna Prundu, anume Marin Păunescu și Dinu Zamfir închiriază fiocare câte un cal unul proprietar din Pitești, care mulțumită sistemului de rechizițiune, rămăsese pe jos; administrația că vede pe numitul proprietar că are doi cai, îl pîndește când merge la vie, și îi rechiziționează caii de la trăsura lăsându-l în drum.

În zadar proprietarul protestă că caii nu sunt ai lui, ci că sunt închiriați de la numiții doi țărani; în zadar sărmanii țărani aduc act de la primărie și dovezi legale că caii sunt ai lor și că i-au fost închiriat pentru acea zi d-lui S. ... Prefectul său mai bine Pașa din Pitești ordonă să se mîntie rechizițiunea și obligă pe proprietar a plăti costul cailor țăranelor de la care îi închiriasse.

Iacă justiția administrativă sub d. Brătianu. — Suntem siguri că pașa din vi-

laietul Ruscucului nu ar fi procedat contra Bulgarilor-raiale mai săbatic de cât Pașa din vilaietul Argeșului contra sătenilor din satul Prundu.

(Va urma)

O PARALELA

... ast-fel diferite contracte pentru hârtie filigranată, iar mai ales contractul din 20 Mar. 1875 dat de d. George Gr. Cantacuzino fără licitațiune... (aplause).

(V. raportul d-lui Stolovan pentru darea în judecată a 12 foști miniștrii, ședința Camerii din 19 Iulie 1876).

„Prevenitul George Gr. Cantacuzino urmînd ast-fel a risipi banii publici (1) și rămîne responsabil de echivalentul lor către Stat... (Volumul IV din opera d-lui Missail, pag. 209).

Rezoluțiune
Adunarea deputaților
acusă:
III.

Pe fostul ministru de Finance George Gr. Cantacuzino... că a violat art. 45 din legea Compt. a Statului, fapt prevăzut de art. 140 din cond. penală.

(Loco citato).

(2) art. 140 din C. P. ast-fel: „ori ce funcționar va fi deturnat banii publici... se va pedepsi cu reclusiunea. Condamnatul va pierde dreptul la pensiu și se va declara incapabil de a ocupa funcțiuni publice pe toată viața.“

CAROL.
Cotroceni,
24 Iulie 1877.

(1) Se știe că suma pretinată răscupită de d. George Gr. Cantacuzino se urcă la 2000 lei.

DIN AFARA

Citim în „Fremdenblatt“ relativ la meetingurile din Ungaria și Croația:

PARTEA LITERARA.

N. SCURTESCU.

RHEA SILVIA SI DESPOT-VODA.
VII.

Boierii se adună la Vornicul Moțoc și se înțeleg între dînșii a resturna pe Despot și a ridica în scaunul Moldovei pe Hatmanul Tompa.

Încă de mai înainte Moțoc pusese la cale ca Vigniovachi, stăpînul cazacilor, să vie cu oștirea asupra Moldovei spre a goni pe Despot și a se pune însuși în scaun. Despot trimite în contra lui pe Hatmanul Tompa în fruntea oștirii moldovenești. Tompa biruiește, prinde pe Vigniovachi și se declară domn al Moldovei; boierii se recocă prin deosibitele oraș; Despot se închide în Suceava cu puținii unguri, leși și ardeleni, ce avea, cere ajutor de la regele Sigismund, dar înainte de a fi primit acest ajutor, se refugiază. Niște țărani îl prind și-l aduc lui Tompa. Tompa îl taie.

Aceasta e șirul întâmplărilor pe care d. Scurtescu ni le înfățișează în formă de poem dramatic.

mul cu oare-și care plăcere. Întemplările sunt luate din istoria noastră; ast-fel între autor și persoanele istorice, pe care ni le înfățișează, e oare-și care potrivire firească.

Unul român îi este cu mult mai lesne a se închipui — ca fiind un despot-Vodă ori un Moțoc, de cât a se înălța până la idealul, ce își plăzmaise un popor despre ursitorul vieții sale.

De și dar d. Scurtescu aproape tot atât de puțin s'a simțit ca fiind Despot-Vodă, pe cât de puțin s'a simțit ca fiind Romulus, chiar vorbind însuși în locul lui Despot, deosebirea de vederi e destul de mică pentru că, cetind poemul, românii să își poată păstra o parte din iluziile lor proprii.

Vedem dar eroii parte cum ni-i arată poetul, parte cum ni-i închipuim înșine, dar în sfârșit vedem și simțim ceva.

Acest dar poetic ar fi însă pres scump, dacă ar trebui să-l căștigăm cu prețul unor versuri ca și cele din „Rhea Silvia“. Îndeobște însă versul este neted. De și poemul nu are destul avînt spre a putea da musică versului; de și foarte adese ori întâmpinăm silinții prosodice, îndeobște versul e limpede și adese ori găsim pagine întregi, care aloncă bine.

În sfârșit limba e frumoasă și stilul de

o originalitate odese-orî plină de farmec. De și Despot Vodă era un atreîn și boierii erau boieri, poetul radical a avut bunul simț de a le acorda dreptul să vorbescă românește. Cel puțin în limba poemului auzitorul e dar conservator. Din când în când versul său rima cere câte un cuvînt, care ne aduce aminte „Pașagii Român“, sau „Cercul“, suntem însă mulțumiți de a vedea că auzitorul are dorința de a evita cuvintele, care nu tocmai se potrivesc pe buzele boierilor din veacurile trecute.

În stil auzitorul e tot atât de conservator. De și nu ne înfățișează boierii, ci țăranii îndeobște cuvîncioși, deosebirea între boierii și țăranii veacurilor trecute ne pare atât de mică, în cât este un fel de răutăcinne a muștra pe auzitorul pentru că n'a ținut seamă de dînsa. Ce ne pasă dacă sunt boierii sau țăranii, destul că sunt oameni proaspeți, sprinteni și în deobște veselii destul că ne place să-i auzim vorbind.

„Despot-Vodă“ este un poem, care merită să fie tipărit și citit.

Aceasta nu va să zică însă că el are vre o valoare dramatică. Forma e dramatică; îi lipsește însă avîntul dramatic. Chiar moartea lui Despot se motivează numai print'un pomelnic de păcate, pe care

face Tompa înainte de a-l perde. Ori cât ar afurisi boierii, Despot pere ca o jertfă a întâmplării, de oare-ce el însuși nu e în stare să producă în noi dorința de a-l vedea murind. El are multe momente, în care ar trebui să se răpească cu sine. Un singur moment de adevărată înălțare e însă în viața lui. Înainte de moarte el zice:

Sunt Domn și Domn ești Tompa. Ești cad tu te redică. Așa e roata vremii, se nălță din cel mic Ear cel mari se deramă. Prin pisme și u-neltire Se țese toată viața cînt treci prin omnire, Noi singuri unii pe alții ne sugrumăm mereu Și capăt tutulora le pune Dumnezeu! Eri eu, azi tu, și mâine un altul foarte bîus Am fost și mic și mare, gustai-am tot în lume; Nu voi, perind, în urmă să las un scăr-bos nume.

Omul, care vorbește atât de frumos înainte de moarte, a fost însă prins de către doi țărani, când voia să scape cu fuga. Ba chiar înainte de a o lua la sănătosa; : el grăia:

Moldovo! Ai Moldovo! Nu vrei să mai domnesc; Dar și tu liniștită, — eu n'am să dorm în pace Pîn' atunci cînd eară-și stăpînu-ți mă voi face Mă duc din țară 'n țară din popor în popor, Colind lumea întreagă să caut ajutor. La Roma, la Viena, la Unguri, în Lebia, La Chanul din Crimea, la Moscova, în Tarcia. Alerg din rege 'n rege la mare și la mic Le-oi da tot ce mi-or cere și n'oi cruța nimic. Ca să-mi ajung la țintă mă lapd și de cruce Și de va fi nevoie la Iad chiar mă voi duce. Aceste toate sunt frumoase și motivează fuga lui Despot. Dar el urmează: Voi da tot ce-mi rămîne — și satetu-mi voi da. Satanii să m'ajute din nou a te 'mpila. (Va urma).

Nu se așteaptă curând mari operații din partea Turcilor. Mehmed-Ali și Osman-Pașa își pun silințele pentru a stabili tabere întărite la Rasgrad și Plevna, ținându-se în apărare numai.

Dacă Soleiman-Pașa ar isbuti să imbrâncescă pe Ruși peste Balcani, ar ocupa o poziție centrală care i-ar permite să dea mâna lui Mehmet-Ali și Osman-Pașa.

Londra, 9 August.

Este probabil că înainte d'a se închide parlamentul, lord Beaconsfield va face, poate chiar astăzi seară, o espunere a politicii guvernului în ceea ce privește evenimentele din Orient.

Alexandria, 8 August.

S'au dat ordine de a pregăti toate vasele disponibile. Patru steamere vor trebui să plece chiar astăzi-zi. Se crede că ele vor transporta trupe la Constantinopol.

Teheran, 7 August.

Emirul Afghaniilor, Shir Ali, cedând presiunii populației a declarat războiul sfânt.

Içchi, 9 August.

Impăratul Germaniei a sosit ieri aici și a plecat apoi însoțit de Impăratul Franței Iosif până la Ebensee. Intrevăderea a avut caracterul celui mai sincer împăcitor între ambii împărați.

— Serviciul de la 9 August, 9 ore seara. —

Constantinopol, 8 August.

În toate orașele din Thracia și în deosebire în Kazanlic, Calofer, Cârlova, și Enis-Saghra se aplică legea marțială contra tuturor bulgarilor reșcuțați.

Se crede că în curând va avea loc o luptă mare în Bulgaria. Noue lupte fără de importanță au avut loc pe la Baiazid, Kars și Ardahan.

Nicopol, 9 August.

Din cei 10,000 oameni, care compon diviziunea română IV, ce a trecut Dunărea, 4000 ocupă Nicopol, iar 6000 au plecat spre a întări corpolul lui Krüdener de la Plevna.

Polana, 9 August.

Se desmint din isvor autentice știrile respândite relativ la armată. Soldașii ofițerilor și a soldaților se plătește regulat. De asemenea nu este exact că dorobanții s'ar plânge ca țările lor rămân nelucrate. Administrațiunea a luat cele mai aspre măsuri pentru ca comunele să cultiveze pământurile și se întreție familiile soldaților din armata teritorială, care au fost chîmnați sub arme.

Constantinopol, 8 August.

O depeșă sosită astăzi-noaptea de la Osman Pașa anunță, că o nouă luptă a avut loc la Lovcia. Rușii ar fi avut 300 morți și 760 răniți. Perderile turcilor au fost foarte neînsemnate.

O altă depeșă sosită de la Osman-Pașa comunică știrea, că mai mulți musulmani soșiați de curând din Kazanlic și soșiați la Carabunar, spun că marele Duce Nicolae era de față, când s'a luat Eski-Sagra de la Ruși și că a ordonat să se transporteze 14 tunuri în strimtoriile de la Shipka.

— Serviciul de la 10 August, 9 ore seara. —

Constantinopol, 9 August.

Lupta, care a avut loc la 7 August lângă Lovcia, a durat nouă ore. Turcii au fost atacați de către patru batalioane de infanterie și patru escadroane de cavalerie.

Şamla, 8 August.

Se anunță că la Ayaslar s'a angajat o luptă.

Constantinopol, 9 August.

Gubernatorul Bosniel vestește că teritoriile Bişac și Banjaluca vor fi în curând scăpate de insurgenți.

Mantenegrenii, atacând din nou Kolačinul, au fost respinși.

Se așteaptă în curând o bătăie în preajma Rasgradului.

Rușii nu ar fi lăsat Şipka și la Hain-Bazar de cât trupele necesare pentru paza acestor trecătoare.

„Acea-și oameni, care nu au găsit un singur cuvânt osânditor pentru măcelul din Bulgaria, dezvoltă acum o minunată bogăție de simțimente umanitare... În Zagabria din contra, vedem o naivitate politică, de care trebuie să rămânem uimiți. Precum se vede însă, atât în Ungaria, cât și în Croația oamenii par a pierde din vedere, că și dincolo de munți mai locuiesc oameni, că imperiul are o altă parte dincoace de Laita fără a căria învoire nu se va cheltui un singur florin și nu va fi ertat să se pue în mișcare un singur om, și, pentru ca să evităm alte comparații neplăcute, par a trece cu vederea că, partea de dincoace de Laita a imperiului e mai bogată și mai populată de cât țările de sub coroana St. Stefan și acele de sub coroana Sf. Zdonimir împreună, și că partea de dincoace, care plătește câte 70 florini, alături cu 30 fl. pe care îi plătește cea de dincolo, de loc nu e dispusă a face de dragul aspirațiilor maghiare ori de a celor panslaviste, o politică aventurieră.

Nici una nici alta! Maghiarii, cu simpatiile lor pentru Turcia, stau atât în Austria, cât și în Europa izolați. Respectăm simpatiile lor „frățit turanic”, dar nu avem nici un motiv spre a ne face cheltuieli de dragul acestor simpatii.

Tot atât de puțin ne putem crede obligați a ne expune pentru mistica „Croatie unită” de care s'a vorbit în Zagabria și a cărei hotare de loc nu sunt încă precisate. Se înțelege, nu dorim ca întreaga monarhie să facă politică cislaitană.

Cislaitania se simte ca o parte pusă în serviciul marelui întreg și e mulțumită cu rolul ei; protestează însă contra tendențelor altor păpși, care ar voi mai mult și deosebire, care ar voi să dispue de drepturile și interesele sale.

„Polit. Corr.” comunică din Cetinje de la 6 August, următoarele:

„Se asigură că comandantul fortăreței Nicșici a început să negocieze cu principile Nichita relativ la capitularea garnisoanelor.

Principile Nichita a sosit ieri aici și e probabil că poimâne se va întoarce eară-și în cartierul general.

Impregiurul Trebiniei aproape în toate zilele au loc lupte între insurgenți și trupele turcești. Două companii turcești au plecat de la Trebiniei la Corianci, de care-ce munte-negrinii amintă acest punct.

PROPAGANDA RADICALILOR

Între țările, pe care le cunoaștem, nu este nici una, în care stăruințele radicale ar fi putut străbate cu atâta înlesnire ca la noi. În toate țările obiceiurile și deprinderile părinților sunt un fel de legi sante, de care fi numai în silă se pot lepăda și astfel tradițiunile stăvillesc stăruințele, ce s'ar ivi în societate spre niște schimbări mai mult ori mai puțin pripite. La noi lipsea acest element stăvilitor. Partea mai mare a obiceiurilor și deprinderilor, pe care le-am văzut la părinții noștri, erau streine, ba chiar tradițiunile noastre curat naționale, amestecate printre streinele forme de viață comună, perduseră farmecul originalității. De și întărirea osmană și domnia fanariotilor nu au putut să scază tradițiunile noastre, în clipa, când ne-am văzut întru cât-va liberi, trebuia să ne simțim slăbiți și dispuși a respinge tot, ce ne aducea aminte trecutului. Și decât ne vom da bine seamă, această dispozițiune era mai primejdioasă de cât chiar și domnia fanariotilor, de oare-ce, ori-cât de stre-

ine, tradițiunile au dreptul lor, pe care nu-l putem călca fără de a turbura mersul regulat al dezvoltării sociale.

Afară de această dispozițiune, pe care trebuie s'o admitem ca rezultat istoric, mai vedem întorcându-se din streinătate și cu deosebire din țara ideilor radicale, o mulțime de tineri, care după ce au contractat obiceiurile și deprinderile țerilor, în care și-au petrecut tinerețele, au pierdut chiar conștiința tradițiunilor părintești și erau ca streini în țara lor. Ast-fel vedem ivindu-se în țară două feluri de oameni: unii, care sunt eșii din această țară, și au tradițiunile ei, de care nu se pot despărți; alții, care au venit din țări streine ori cel puțin sunt preocupați de idei streine și nu vor, ba poate chiar nici nu pot să se deprinză cu tradițiunile țării. Din lupta ce s'a urmat între aceste două elemente, cel din urmă trebuia să iasă învingător, de oare-ce țara într'adevăr avea trebuință de schimbări. Chiemarea elementului conservator nu putea fi alta de cât a priveghia, ca să nu se facă schimbări, de care țara nu avea trebuință ori care puteau să fie chiar stricicioase. Din nenorocire însă elementul conservator a fost prea slab și țara prea mult demoralizată; ast-fel s'au făcut o mulțime de schimbări, în urma cărora viața noastră publică și-a eșit oareși-cum din țipini. Dar, în sfârșit, ce-a fost a trecut! și chiar dacă ar fi bine să ne întoarcem în unele privințe de unde am plecat, de aici înainte ar fi foarte greu, de oare-ce pentru o mare parte a societății române noile forme de viață au devenit tradițiuni. Ori câte rele ne-ar fi adus mișcarea reacționară, în care s'a sbruciat societatea română de la 1848 până la 1866, nu trebuie să uităm că ea a fost un rezultat istoric, că ne a adus și mult bine și că astăzi suntem, precum suntem. E însă vorba ca de aici înainte să păstrăm temelile pe care ne-am așezat o-dată viața publică. Nu lipsa, ci prisosul de drepturi ne jignește în dezvoltarea firească; ast-fel stăruințele radicale nu mai sunt cătuși de puțin motivate în viața noastră și dacă totu-și vedem ivindu-se stăruințe radicale, ele nu pot avea de cât motive individuale. Între oamenii, care au luat parte la acea mișcare sănătoasă, din care a urmat și ce-va bun, sunt câți-va care de la fire sunt dispuși a stărui mereu spre schimbare și nimicire, câți-va care sunt preocupați de idei, pe care nu le înțeleg, câți-va, pe care îi hotărăsc interesele zilnice și toți aceștia lucrează împreună spre un scop nehotărât. Neapărat nehotărât, de oare-ce în viața noastră nu li-se pune nici un scop; ei vor tot, ce nu se poate realiza, pentru că mereu să aibă ceva înaintea lor. Cât pentru cele-lalte, ei se învoacă la ori-ce, de oare-ce în lipsa unui scop hotărât nu pot fi stăpâniți de considerațiunii hotărâte. O singură înțelegere s'a stabilit între deșii; să ne câștigăm dreptul de a dispune și de aici înainte grijea noastră.

Oamenii de felul acesta sunt puțin, dar împreună ei sunt o putere, după timp și împrejurări, destul de mare. Îndată ce trebile merg într-o cat-va anapoda și se ivește în societate dispozițiunea de a schimba ce-va în organismul public, ei se arata și profitează de ocaziune spre a-și scoate ideile la maidan.

E apoi greu a lupta contra acestor elemente. Chiar în virtutea pozițiunii sale sociale, elementul conservator, tot-d'auna e numai defensiv. Cine șade pe ce-va, ori apără ce-va, e cum-păt și adese-ori indolent. Boierii, care își caută de gospodărie, neguțătorii care urmează a-și face trebile, țeranii zăpaciți de noile forme ale vieții publice, literații perduți în gânduri mai puțin zilnice, indeobște oamenii, care au ce va de lucru și știu să își caute un loc în viață, nu prea sunt dispuși a lua parte la frământările vieții publice. O cestiune trebuie să fie foarte acută pentru-ca acești oameni să intre în discuțiune asupra ei: indeobște le mai place să primească concluziunile, la care au ajuns alții. Printre aceștia se face apoi propaganda. Cine o face însă? Con-

servatorii? Ei nu au nimic de spus de oare-ce nu vor nimic nou; ei numai combat spusele radicalilor. Și această combatere se face însă cu oareși-care silă: oamenii conservatori numai în momentele critice și părăsesc lucrearea obicinuită spre a se aduna la un loc ca să puie pept contra stăruințelor primejdioase, ce se ivesc în societate.

Priviți înse la radicali. Unii sunt oameni, care lucrează în virtutea dispozițiunilor lor firești, alții oameni fanataci și era și alții oameni stăpâniți de interese pozitive, în sfârșit toți de o potrivă sunt purtați de porniri pasionate. Pentru aceia tot-d'auna sunt în strinsă înțelegere, gata de a se expune unii pentru alții, gata de a aduce sacrificii pentru scopul ce le este comun, gata a se alia cu ori-cine și contra ori-cui, sunt însăși oameni strinși uniți între d'ensii și poate secl de idei, dar tot-d'a-una bogăți și statornici în voința lor.

Armele cu care luptă acești oameni sunt multe și deosebite. Cele mai de căpetenie și mai primejdioase sunt însă peana și graiul viu. Aceste nu numai aduc stricăciuni trecătoare ci demoralizează totodată societatea, încât urmările vor trebui să se simtă și în generațiunile viitoare.— Da, acești oameni ne fără chiar și pământul de sub picioare.

REBELUL

Bulgareni, 22 Iulie, 1877.

Putuiți avea oare-cari informațiuni asupra bătăliei de la Plevna, din 18/30 Iuliu, pe cari le voiți completa cu altele mai minuțioase și esacte.

— Mai întâiu de toate, trebuie să distingem cele două evenimente de arme cari s'au petrecut la Plevna, și dintre cari unul a avut loc la 20 Iuliu, pe când cel-alt s'a întâmplat la 18/30 Iuliu. Cel d'al doilea fu cu mult mai important și mai sângeros de cât cel d'antăiu; într'amendoué însă, Rușii, n'avură bun succes. Într'amendoué fu nepotrivire de forțe între Turci și Ruși, cu mult mai mare, de cât se susține. În tot cazul, disproporțiunea a fost cu mult mai mare în primul atac. În cel d'al doilea luară parte cam 50,000 Ruși și 60 000 Turci.

În dimineața zilei de 18/30 Iulie, Rușii atacară pozițiunile Turcilor. Reușiră în mod complet de partea stângă. Comandantele Cav, Scobelev cel june, intra în Plevna, dar nu sa putu menține din cauza nesuccesului aripel din dreapta; și, a doua zi, trebui să se retragă. Generalul Chakwofskoy ocupă câte-va pozițiuni foarte importante și, se dice că se menține încă la Tucanitză, foarte aproape de Plevna. Aceasta era însă partea cea mai ușoară a întreprinderii. Partea dificilă era de a deveni stăpâni pre întărirea construite de Turci, între Plevna și Grivitză, pe trei linii, ast-fel că, imposable de cele d'antăiu, trebuia să ia pe cele alte două. Rușii ocupară prima și în parte, a doua întărire, dar nu putură pătrunde până la cea de a treia; respinși încercară, cu un admirabil curaj de șapte ori asaltul. Perderile fură foarte grave, și unele regimente fură aproape distruse. Muriră mai mulți Coloneli și se dice că, au cădut chiar dintre generali; alții au fost răniți și perderile se spune că s'ar ridica la 10,000 oameni aproape, morți și răniți.

Rămășițele corpurilor învinse se retraseră la 30 kilometre aproape de Plevna. Din fericirea Rușilor, Turcii n'au avut de loc cavalerie.

Acum, Rușii s'au apropiat din nou de fortificațiunile Turcilor, și se găsesc la o distanță de 15 sau 20 kilometre de parte. Nu este de crezut că Turcii vor lua ofensiva. Vor

trece de sigur 5 sau 6 zile mai înainte ca Rușii să ia ofensiva fiind că au de completat, cu noii trupe golurile făcute de către fierul și tunul inimic. Cred că nu vor da o nouă bătăie mai înainte de a fi în stare ca să bage în luptă 80 sau 90 mii oameni, sprijiniți de către o formidabilă artilerie. Sosească necontent nou trupe de la Zimnicea.

Așa dar nu se poate dice că a fost un desastru ireparabil pentru Ruși. Neisbutind a ocupa în un mod statornic pozițiunile Turcilor, fără înduoială, ei au avut însemnate pierderi, dar cari, după obicei, au fost exagerate. Ei acum se preparează a relua atacul, în ast-fel de pozițiuni, în cât prevestesc isbânda. Etă adevărul.

Câți-va prizonieri ruși au cădut în mânele Turcilor; nu se știe cum au se fie tratați. Nu se știe asemenea decât Turcii au renouit, asupra răniților căduți în mânele lor, atrocitățile ce au comis la Măcin și la Şipka.

Pe câmpul acțiunii nu erau alți corespondenți străini, afară de Forbes al lui Daily News, și unul său duoi ruși. După aceea sosiră Boyle corespondintele țiarului Standard; Lamotte, al jurnalului le Temps, și subsemnatul.

Reședința actuală a marelui Duce este în un sat vecin de Bulgăreni. Cartierul general nominal se găsesc încă la Tarnova; cea mai mare parte însă a ofițerilor statului major este încă la Biela, lângă împăratul, sau în împrejurimile reședinței marelui Duce.

Atacul Plevnei, făcut de către Ruși și neisbutit, s'a comparat, cu drept cuvânt, cu atacul Turcului Malacof din Crimeea, în care aliații fură respinși cu mari pierderi. Se știe că nu se mai poate susține că fortificațiunile se pot lua ușor: trebuie mari mișloce și sacrificii ca să se potă lua fortificațiunile.

Nu s'a terminat încă construirea celui d'al doilea pod de la Zimnicea la Şiștov. Insula Verdun este deja unită cu cea-l-altă, și s'au preparat deja multe barace și mult material pentru marele pod de pre Dunăre: d'er vor trebui încă alte 15 sau 20 zile pentru ca să l termine.

Șcirea că Turcii au reluat Şiștovul, fu într'adevăr stranie. Se poate dice, că două treimi din locuitori, deca nu și mai mulți, au luat fuga. Femei despletite, cu ochii înspăimântați, alergau pe străde, asigurând că au vădut cu proprii lor ochi pe Turci intrând în oraș, pe când nu existau de cât în imaginațiunea lor. Pare că o cătă de bași-bezuc ar fi înaintat până la o distanță de trei ore de Şiștov. Unii fugeau în bărci, alții pre jos; podul după Dunăre era încărcat de cai, căruțe și oameni pe jos. Atunci veniră din direcțiunea contrarie, Cazacii chemați în grabă de la Zimnicea, pe câmpul de bătăie. În confuziunea ce se făcuse, cădura în Dunăre oameni, femei și copii. Unii dice că pierderea a fost foarte mare, alții dice că n'au perit de cât 10 sau 20 persoane.

(Pressa) Z.

CRONICA

Se zice că d. Brătianu, ministrul reședinte se află de mai multe zile în cartierul general al Maiestății sale (Ce o fi căutând acolo)?

D. Gogălniceanu, ministrul de esterne, s'a întors azi în capitală.

A eșit de sub Litografie:
CHARTA RESBELULUI
in limba Română lucrată în 6 culori, în care sta în deosebită culoare cu deglușirile lor de vîndare la toate Librăriile cu prețul de **60 BANI ESEMPLARUL**
D-nii cumpărătorii din provincie sunt rugați a se adresa la Librăria Comercială a lui **ELIA GRASSIANY** C-nie
Strada Șelari No. 10 București
inaintînd și costul pentru cîte exemplare dorește a avea. Cumpărătorii de la 10 exemplare în sus au rabatul de 20 la sută.

FABRICA
de
CHARTIE MECHANICA
de la
ZĂRNESCI, LANGĂ BRAȘOV
produce chîrții de tipar în diverse calități și în formate de cele mai mari usitate pentru diare. A se adresa la direcțiunea numitei fabrici în Brașov, Strada Catarina No. 402.

La Tipografia THIEL & WEISS și la toate librăriile din țară se află de vîndare:
DICTIONAR PORTATIV
GERMANO-ROMAN
de
THEOCHAR ALEXI
Prețul 3 lei 20 bani.

ANUNCIU
Călătorii la Brașov pot afla la institutul **Băilor de aburi de acolo, în dosul gimnasiului român,**
locniute curate și bine mobilate, cu privirea spre grădină, precum și grajduri de cai și popron pentru trăsuri, cu prețuri foarte moderate.
Direcțiunea băilor de aburi din Brașov.

OMORA TRANSPORTABILA pe roțile, cu locomobilă și celelalte unelte, bună de aplicat pentru treburile oștirii este gata, și de vîndare la fabrica
C. SIEBRECHT
București Calea Moșilor No. 11.

Anunțiu important.
Sentimentul de recunoștință ce toți Românii datorăm augustei familii imperiale a Rusiei, protectoarei creștinilor, care prin prezența în România a augustilor ei membrii au ilustrat paginile istoriei noastre 'mi-au dezvoltat și public un tablou comemorativ la acest fericit eveniment.
Pe acest tablou am arătat exactul portret al monarhului tuturor Rușilor, înconjurat de douăsprezece portrete bine executate a fraților și fiilor Majestății Sale; ele se nimbesc de gloriosul Vultur cu două capete de la care atîrnă tot felul de cordoane (lente) a marilor decorațiuni imperiale, Vulturul ține în grefele sale curona imperială, și fulgurile ce înspăimîntă pe inimiciu creștinătății.
Sub tablou se arată opt feluri de coroane imperiale ornate cu pietre scumpe ale tuturor monarhilor Rușilor din cele mai vechi timpuri în dreapta, și în stînga tabloului două șceptre mari simbolul suveran, cîră în patru colțuri s'arătă înconjurată cu ghirlande de flori portretele marilor țari Petru I-lea, al împărătesei Ecaterina a II-lea, a lui Alexandru Pavlovič și a lui Nicolae, venerabilul și gloriosul părinte al marilor monarh.

Tabloul se află spus spre vîndare numai la magazinele D-lui Söllöy viz-à-viz de Teatrul, D-lui Steinberg Strada Carol, și la D-nu Ioanițiu, Strada Lipscani, cu prețul numai de cîte lei noi 2 exemplarul spre al punea cumpăra toți Românii.
Onorabilele comitete Bulgare de vor dori să ia sume mai mari pentru onorabilele autorități din Bulgaria, vor cere de la mine d'adrepul cu trimiterea prețului; București Calea Văcăreși No. 151 ăra D-nii doritori de prin districte mi le vor cere cu trimitere de bani în mărci postale.
Să mai află la mine și tablourile cu bombardarea Vidinului lei noi 2. Portretul ducelui Nicolae lei n. 1. Bombardarea Turcuței lei n. 1. Harta Herzegovinei lei n. 1. Generalii Herzegovinei cu principele Nicita lei n. 1. Generalii Serbiei cu principele Milan lei n. 1. Harta generală a României cu Dunărea strategică, lei n. 2. Portretele Domnitorului și al Dămnei amândouă, lei n. 3. Hartele districtelor în parte fie-care cîte lei n. 3.
Editor
Locot.-Colonel **D. Pappasoglu.**

Un Piano, bine îngrijit, este, pentru precare, estin de vîndare. Adresa la Tipografia Thiel & Weiss.

Ineditur a sub-semnaților a eșit de sub presă:
L'INTERPRETE MILITAIRE EN ORIENT.
Un vocabular de buzunar în 4 limbi adică:
ROMANO - FRANCESU - RUSU - TURCU
în care se vor afla limbile ruse și turcă tot cu litere latine ast-fel compus, în cît fie care cunoscător de litere latine poate citi și pronunța cuvintele străine după regulă. Ca adaus conține acest vocabular și o mulțime de Dialoguri din cele mai întrebuintate la conversațiuni zilnice.
Prețul unui exemplar de 160 pagini în 32, este 3 fr. și 50 bani.

Acest uvrăgiu e o prelucrare a celui „L'interprete militaire en Orient” care a dobîndit la 1854 cu ocazia resbelului rușilor contra turcilor și aliații, succesul cel mai frumos prin bunul serviciu care l'a făcut streinilor, și suntem siguri și acum va fi această carte prea folositoare, nu numai la locuitorii țărilor ocupate de armatele străine dar chiar d-nii Oficieri noștri și streinii vor fi bine ajutați și mulțumiți cu acest vocabular, mai cu seamă în privința limbii turce, care are destule dificultăți în scriptura ei și pe care le am înălăturat dînd cititorului pronunțarea cuvintelor în litere latine.
Cu stimă
E. Gracov & Comp.
Podu Mogoșoai No. 40.

Moșia Umbrărești din Județul Teacă și Cuvurului în întindere de peste 3,000 făci, și Moșia Oroftiana din Județul Dorohoi în întindere de 800 făci, s'ar vînd de veci, doritorii bine-voeșci a se adresa la D-nii frați Sața în Iași. 603—8.

Moșia Finta din Județul Dămbovița în întindere 1500 pogône, la două ore depărtare de Perin, cu case și magazine mari de zid, se dă cu arendă de la St. George 1878. Această moșie este și de vîndare. Doritorii se vor adresa la D-na Maria C. Greceanu, Calea Mogoșoiei No. 118. 599—2.

Moșia Comani, cu trapurile Rășinița, Ghimpați etc. din Județul Oltenia plasa Sărbănești, ca 2000 pogône, Case și Magazine, Han, Pod pe scripete pe Olta, Mori cu chirie, două Vii etc. sunt de vîndare în total și în parte; a se adresa la proprietară, Strada Tîrgoviști No. 49. București. 598—2.

De închiriat, chiar d'acum, ori casa din Strada Scaunele No. 33, avînd gese iucăperi, bucătărie, două pivnițe, grajd, șopron.
A se adresa în aceeași casă la D-nu Ștefinescu.

Se caută un piano de închiriat pe timp de 3 luni cu preț de 36 franci. A se adresa la administrația țărarilor „Timpul”.

Leopold Stern, compozitor, nirena onor. s'ăi clienți precum și la amatori, a deschis un curs de Piano s'era de la 6 până la 8, cu precii foarte moderate, Calea Moșilor No. 40.

De închiriat, odai mobilate
Strada Model No. 8, în dosul Hotelului d'Orient.

Proprietatea Stănisla-vești din Districtul Oltul, se arendedă de sub-semnatul de acum pentru anul viitor 1878. Doritorii se vor înțelega direct cu mine.
602—4. Cezlano.

Băile din Zaizon!
Pîrco tele băi de la Zaizon se află într-o vale îngustă a munților, unde sublimitatea serișă a Carpaților se nunește cu grătoasa simplitate a văilor cu aerul pur și sănătos și cu fontăniile sale minerale, cari au putine rivale peste tot globul: Fontăna de iod, foarte plăcută la beut; isvorul fontanei lui Ludovic, cît se pôte de limpede, și baia de fer și acid carbonic, cari de 35 de ani s'ar dat cele mai nămerose rezultate escelente de cură. Ele s'ar îmbrăcat astăzi toaleta lor cea mai nimerită pentru a primi cu demnitate pe oșpeții s'ăi. Atât la isvórele de băut cît și la scaldare reci și calde s'ar făcut din noi reparațiuni, și sub-semnatul are buóre a invita pe onor. public a cerceta acest folositor și plăcut stabiliment, unde de sigur va fi intru toate mulțumit. — Informațiuni mai de aprópe la d. I. Weiss, proprietar de Tipografie în București.
Zaizon lingă Brașov. **J. LATZIN,** arendașul băilor din Zaizon.

Harta Cîmpului de Res-boiú în Relief de **ROBERT MEINHARDT**, 1877 mes. I: 1,5,000. Prețul, 1 exemplar 50 Pfennig. — 100 ex. 20 mărci imperiale germane. — 1000 ex. 150 m. — 5000 ex. 600 m. — 10,000 ex. 1000 mărci.
Această hartă se pôte recomanda ca una din cele mai exacte hărți despre țărele din Orient și îndeosebi despre România.

Librăria Socec & C^{nie}
Are onóre a anuncia că primește Abonamente la publicațiunea literară ilustrată **„ALBINA DACIEI”** pe precii de lei n. 20 pe an, 11 pe 1/2 an și 6 pe trei luni. Abonamentul pe periodul de 4 1/2 luni, adică de la 15 August până la 31 Decembre 1877, este de lei n. 8. 600—3.

Un profesor din Germania de Nord, care a absol-at academia se oferă a preda **LECTIUNI** în următoarele științe:
Desemn și pictură, geometria, matematica și ingenerie toate științele necesare pentru pregătirea de a putea intra în școlile superioare. Afară de aceste va putea da lecțiuni de piano, de limba franceză și engleză. A se adresa Strada Virgilin No. 6 bis, s'ău la Tipografia Thiel & Weiss.

TEATRUL DE VARĂ GRADINA GUICHARD
Astăzi și în se-care și spectacole **ROMANE, FRANCESE SI GERMANE**
Compania dramatică dirijată și cu concursul artistic al D-lui **M. PASCALY**
A EȘIT DE SUB TIPAR
și se află de vîndare
LA TIPOGRAFIA THIEL & WEISS
LA TOATE LIBRĂRIILE:
STAREA FINANCIARA
A
ROMANIEI
Discursuri rostite în parlamentul român de **DIMITRIE A. STURDZA**
Prețul 2 Lei n
LECȚIUNI PARTICOLARE de **MATEMATICI**
C. Brailoiu, fiul
47 Strada Scaunele 47.

De arendat, moșia **BALOTESCI** în apropiere de 2 ore de București cu întindere de peste 2,500 pogône de arătură, fanetă și pădure, în care pot pășuna vite. Doritorii se vor adresa la D-nu **N. I. Lahovary**, No. 23, Calea Mogoșoiei. 601—4.

Un student de facultate, care cunoșce ticat mai mulți ani studiele programului liceal, dorește a preda lecțiuni particulare. A se adresa la administrațiunea acestui țiar, Palatul „Dacia”.

LEMNE DE FOC
calitatea cea mai bună numai tufan și fag tăiat și adus la domiciliu cu
75 FR. STENJENUL
la magasia de lemne a lui **Lessei**, lingă gara Tîrgoviște, viz-à-viz de fabrica tutunurilor. Comăndile se primesc și la Tipografia Thiel & Weiss, palatul Dacia.

ANUNCIU IMPORTANT.
NUMAI LA RENUMITUL MAGASIN **LA VULTUR**
Sub firma **SAL. WEISERMANN**
Strada Carol I No. 6 (curtea veche) vis-à-vis de farmacia Rissdörfer.
Strada Carol I No. 6 (curtea veche) vis-à-vis de farmacia Rissdörfer.
A s'ar sosit, pentru sezonul de v'ără un bogat asortiment de încălțăminte pentru **BĂRBAȚI, DAME și COPII**.
Cu deosebire **PANTOFI DE DAME** în toate formele după cele mai din urmă fașone și efectuate din primele fabrici din Europa.
Asemenea un mare transport de cisme lungi de lueht, de Lak rusesc și de vrac ca și Mantale (caucuc) de plóie prima calitate.
Sub-semnatul mulțumind onor **P. T. Public** de încrederea ce s'ar dat susdisei firme, care până acum s'ar depus probe de fina calitate a Mărfel cît și de estințata prețurilor, speră ca și d'acum inainte va bine voi a 'i da concursul s'ău, găsind în tot-d'una atât mărfuri fine și fasonate cît și cu prețurile cele mai moderate.
Cu totă stima
SAL. WEISERMANN.
(588—6)

De închiriat, odai mobilate
Strada Model No. 8, în dosul Hotelului d'Orient.
Proprietatea Stănisla-vești din Districtul Oltul, se arendedă de sub-semnatul de acum pentru anul viitor 1878. Doritorii se vor înțelega direct cu mine.
602—4. Cezlano.

PATURI DE LAGAR
PATURI, SISTEM FRANCES PATURI SIMPLE
PATURI, CARI SE TRANSFORMEZA INTR'UN MOMENT IN FAUTEUIL SI SCAUN
A se adresa la D-nii **ADOLF DEUTSCH**, Magație de tapete și **H. HÖNICH**, Tapițier și Decorateur, Podul Mogoșoiei.

LES TENTES ET LES LITS
FABRIQUE
M. LITTMANN
Rue Germaine No. 19
BUCAREST

CEL MAI MARE MAGASIN
DE
HAINA CONFECTIONATE și de **ARTICOLE DE MODA**
„A LA BELLE JARDINIÈRE”
JOSEF GRÜNBAUM
20, Colțul Bulevardului și Stradei Mogoșoiei, Casele Grecănu, 20
ESPOSIȚIUNEA DE HAINA
nvit pe Onor. Public să bine-voeșcă a visita magazinul meu, unde va găsi o Esposițiune de haine confecționate cum n'a fost încă în București, și anume **COSTUME COMPLETE**
REDINGOTS și JAQUETE CU GILETCELE LOR PARDESIURÎ IN DIVERSE FASOANE
din stoffele cele mai moderne ale sezonului de față, și croite după jurnalele cele mai noue. Prețurile sunt espuse în Galantarele Magasiei pe Strada Mogoșoiei și Bulevardului și se pôte convinge ori-cine că am reuas fidel de visiel acestui magazin:
CONSUM MARE SI PREȚURI FOARTE MODERATE.
JOSEF GRÜNBAUM
„A LA BELLE JARDINIÈRE”, 20 Colțul Bulevardului și Stradei Mogoșoiei, Casele Grecănu 20.